

Ondanks dat ze pas dertien jaar oud zijn, hebben Menno en Harold uit Lopik al heel wat vissoorten van hun verlanglijstje kunnen afvinken. Snoek, karper, voorn, brasem; allemaal zijn ze al een keer samen met het duo op de foto gegaan. Een gibel heeft het tweetal echter nog nooit gevangen. Deze ietwat mysterieuze vis ontbreekt volledig in grote delen van Nederland, maar komt plaatselijk zo massaal voor dat je bijna niets anders vangt. Ed weet wel een water waar de twee visvrienden de gibel op hun lijstje kunnen bijschrijven.

TEKST ED STOOP FOTOGRAFIE MARNIX WESSELS
CAMERA DIKLA ZEIDLER

Natuurlijk had ik de vraag van Menno en Harold liever aan het viswater in hun eigen woon-omgeving beantwoord, maar dan hadden we waarschijnlijk tot Sint Juttemus zitten wachten. Lopik lijkt vooralsnog gibelloos. Daarom ga ik met Menno en Harold naar het Westland. Nergens is de

kans op gibel immers groter dan in de sloten en plasjes tussen de broeikassen van de 'zilveren driehoek' tussen Den Haag, Maassluis en Hoek van Holland. En of het zo moet zijn, treffen wij tussen de veel te koude dagen in de eerste helft van mei zowaar een dag met zon en wat welkome warmte. Om twee visplekken

aan het drukbeviste water van de Wollebrand voor mijn gasten te kunnen reserveren, ben ik al vroeg in het waterrijke recreatiegebied nabij Honselersdijk.

FEEDER FOREVER

Wie het lang genoeg volhoudt, zal in het circa 80 centimeter diepe water ongetwijfeld ook

aan de vaste hengel gibel vangen. Maar kies je voor de feederhengel, dan maak je die kans aanzienlijk groter. Geen afstandkanon, maar een hengel die in verhouding staat tot de te vangen vis. Voor het vissen op gibel kies ik daarom een zachte, lichte tot medium heavy hengel voor voerkorven van maximaal 40 gram. Op de molen spoel ik voorwerpen tot circa 25 meter bij voorkeur nylon. Bij verdere worpen kies ik liever voor gevlochten lijn met daaraan een voorslag van nylon. Met de laatste maak ik een voerplek tegen een rietrand van een eilandje aan, terwijl ik met de andere hengel in het 'wijd' een voerplek opbouw.

GEMAKKELIJKE ETERS

Wat je ze voorschotelt maakt daarbij niet echt uit, want gibels zijn bepaald niet kieskeurig. Brood, maden, wormen, casters (madepoppen) en

Gibels zijn daarentegen wél dol op vismeel.

maïs zijn al jaren klassiekers, maar inmiddels staan ook vele soorten pellets en boilies op het menu. Ook wat betreft het lokvoer kun je alle kanten op. Gewoon feedervoer vinden ze heerlijk, maar de ervaring heeft me geleerd dat deze karperachtige sterk wordt aangetrokken door groen, bruin en vooral stinkend lokvoer met vismeel. Daarom maak ik voor vandaag een mix van feeder- en vismeelvoer. Menno en Harold zijn niet bepaald enthousiast over de geur, maar vertrouwen erop dat ik weet wat ik doe.

VOERKORF EN ONDERLIJN

Het type voerkorf dat je gebruikt, is afhankelijk van de werpafstand. Voor de voerplek op 40 meter kies ik een speedkorf met het zwaartepunt aan de voorkant. Daardoor gaat deze altijd recht op zijn doel af. Aan de andere hengel monteer ik een gewoon gaaskorfje met lood aan de zijkant. Hieraan knoop ik een onderlijn van circa 50 centimeter 14/00 nylon met een sterk haakje nummer 14. Aan de

speedkorf bevestig ik een zeer korte onderlijn van 15 cm met een karperhaakje nummer 12 voorzien van een hair met stopper. In het holle stoppertje past een speciale naald die je zo met stopper en al door het aas prikt. Handig in elkaar geknutseld door Korum.

MAÏS FAVORIET

Als mijn jonge vrienden na een paar proefworpjes te hebben gemaakt op hun plekje achter de hengels zitten, laten de eerste lijnzwemmers niet lang op zich wachten. Regelmatige tikken op de hengeltop geven aan dat vooral de voerplek waar veel hele en geknipte maïskorrels zijn gedeponeerd duidelijk het meest in trek is. Hier vist Harold met de onderlijn voorzien van een hair en daarop twee kleine maïskorrels. Menno vist met maden en ziet nog geen enkel teken van leven. Het verbaast me dan ook niets dat de hengel van Harold ineens krom vliegt als een hoepel.

TRIO GIBELS

Even later is zijn eerste gibel een feit. En ook nummer twee

Een mix van hele en geknipte maïskorrels is ook onweerstaanbaar.

Harold bijt het spits af met een knappe gibel.

Harold, Ed en Menno; ook wel bekend als het trio gibel.

HOE MOET JE NU PRECIES GIBELS VANGEN?

Ed Stoop gaat met Menno en Harold achter de gibels aan. Bekijk op www.hetvisblad.nl/tv de videoreportage.

Even lekker dippen om uit de dip te komen.

Een knap staaltje teamwork van de Lopikers.

er met een geweldige ram bijna vanaf getrokken. Ook Menno is nu in gevecht met de vis van zijn verlanglijstje. De scopex blijkt vandaag een soort wonderdip, want de giebels volgen elkaar nu in rap tempo op. Wat een sportvis en wat een partij visplezier. En dan te bedenken dat de giebels

in dit water zelden de kilo te boven gaan, maar elders meer dan 40 centimeter lang worden en soms meer dan twee kilo wegen. Mijn gasten zijn te druk in de weer om zich daar ook maar om te bekommeren; die hebben de (vis)dag van hun leven. ◀

laat niet lang op zich wachten. Dat gaat lekker! Zoals het goede vrienden betaamt, gunt Harold zijn maatje ook een giebel en staat meteen zijn plaats af. Waar we allemaal verwachten dat Menno nu aan de beurt is, begint ineens de top van de hengels met maden onbedaarlijk te schudden en noteert Harold zijn derde giebel. Menno kan er wel om lachen, maar het zit hem toch niet helemaal lekker. Zeker omdat de volgende aanbeet steeds langer uitblijft en korte tikjes van schichtige lijnzwemmers de boventoon voeren.

WONDERDIP

Met de ervaring dat geurtjes soms wonderen doen, tover ik een potje met sterk geconcentreerde scopex van Verpa uit de viskist. De twee maïskorrels aan de hair op de hengel van Menno doop ik even onder in het sterk geurende goedje. Nauwelijks ligt de feederhengel op de steun, of deze wordt

De giebel kan ook bij Menno van het lijstje nog te vangen vissoorten af.

